

عنوان مقاله:

امکان سنجی پیاده راه سازی محور های منتهی به حرم مطهر رضوی با رویکرد زیبا شناسی (AHP)

محل انتشار:

همایش جامع بین المللی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی ایرانی اسلامی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهدی کبودی - دانشگاه هنر اسلامی تبریز، آدرس: همدان - میدان بیمه - بلوار عمار - خیابان ذوالفقار - کوچه فاتح - کد پستی ۶۵۱۵۹۳۵۸۱۱

سیده مریم حسینی - کارشناسی ارشد معماری پایدار، کارشناسی ارشد طراحی شهری

خلاصه مقاله:

پیاده راه ها قسمتی از فضاهای شهری هستند که به دلیل خاطره انگیز بودن و هویت بخشی در شهرها، به سرعت در حال گسترش هستند. از طرف دیگر آئین پیاده به محضر بزرگی رفتن، رسمی است که در فرهنگ دینی مسلمانان نشان از احترام است. با توجه به شرایط ترافیکی حرم مطهر امام رضا (ع) در شهر مشهد، الزام پیاده راه کردن دست کم یکی از معابر منتهی به حرم رضوی برای افزایش سرزندگی و حضورپذیری احساس می شود؛ علی الخصوص که زیرگذرهای چهارگانه در تمامی مسیرها، باعث نادیده گرفتن کامل زائرین پیاده شده و اولویت را کاملا به ماشین داده است. با آن که نمی توان وجود خودرو را نادیده گرفت، با این دانسته که محدوده اطراف حرم بیشترین تاثیر را در تصویر ذهنی زائرین دارد با پیاده راه کردن یکی از مسیرها بخشی از این مشکلات را مرتفع می شود. روش تحقیق در این مقاله، با بررسی کتابخانه ای و اسنادی ادبیات موضوع بدست آمد و پس از تعیین شاخصه های پیاده راه از منظر زیبایی شناسی با توجه به بررسی ادبیات موضوع، معیارهایی استخراج شد. از میان این معیارها، آن دسته که بیشترین فراوانی را داشتند به عنوان معیار های اصلی انتخاب شدند. در نهایت با بومی سازی و ورود شاخص های محلی و با استفاده از روش تصمیم گیری چند معیاره (AHP) سعی در پیدا کردن بهترین گزینه برای پیاده راه هستیم. در نهایت خیابان شیرازی با اختلاف زیادی از سایر گزینه ها مناسب این امر بدست آمد.

کلمات کلیدی:

زیبایی شناسی شهری، پیاده راه، حرم مطهر رضوی، تصمیم گیری چند معیاره، AHP

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/870801>

